

Forhandling

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Fleksibel børnepasningsorlov er et udtryk, der efterhånden er blevet godt slidt. Både medier og politikere og organisationsfolk har af og til meget travlt med at tale om fleksibel børnepasningsorlov. Det er blevet et modeudtryk, og de fleste har tilsyneladende glemt, hvad der lå bag indførelsen af reglerne om børnepasningsorlov.

Men lad os gå lidt tilbage i tiden, 5-6 år:

Vi havde meget stor ledighed dengang, og det var væsentligt for regeringen, at der blev sat skub i forskellige initiativer, der kunne begrænse og omfordele ledigheden, og et af disse initiativer var børnepasningsorloven, og den havde flere formål.

Først og fremmest havde den selvfølgelig det formål, at børnefamilierne skulle have mere tid sammen. Orloven skulle give et pusterum i en travl hverdag til gavn og glæde for både børn og forældre. Men den havde også det formål, at den skulle fordele ledighedssmerter, idet håbet og hensigten var, at der blev ansat erstatningsarbejdskraft, når en far eller en mor gik på børnepasningsorlov.

Det var bl.a. derfor, der blev fastsat forholdsvis lange minimumsperioder for en børnepasningsorlov i erkendelse af, at der jo ikke bliver ansat erstatningsarbejdskraft for en uge eller to.

Men de ret lange minimumsperioder havde også en anden begrundelse, nemlig hensynet til barnet, for et mindre barn har selvfølgelig glæde af, at en forælder er hjemme en uge eller to, men skal der skabes en ny og god rytme i en stresset familie, så er et par uger ikke nok, så er længere tid mere passende.

En del af de hensyn, der lå bag udformningen af reglerne i 1993, gælder stadig i dag, i særdeleshed hensynet til barnet. Men da verden ser anderledes ud i dag, er der kommet andre hensyn til, og jeg vil gerne pege på hensynet til virksomhederne: Virksomhederne skal have mulighed for at planlægge og overholde deres deadlines, og de er derfor bedst tjent med, at en børnepasningsorlov ikke kan hugges i alt for mange små stykker.

For nu et øjeblik at vende tilbage til udtrykket en »fleksibel børnepasningsorlov« må jeg spørge mig selv: Hvem er det, der skal have fornøjelse af den fleksibilitet? Er det forældrene, eller er det barnet?

Jeg kan godt få en mistanke om, at de højlydte ønsker om fleksibilitet egentlig mere er i forældrenes interesse end i barnets.

Det leder mig langt ind i begrundelsen for SF's beslutningsforslag, hvor jeg er faldet over det søde eksempel med farmand, der tager børnepasningsorlov en halv dag om ugen, så han kan være sammen med afkommet.

Nå ja, det kunne jo også være, at den halve fridag ville blive anvendt til andre ting, mens børnene som sædvanlig blev hentet i børnehaven klokken halv fem.

SF siger i øvrigt i begrundelsen for forslaget, at regeringen flere gange har stillet i udsigt, at der vil ske en ændring af reglerne om børnepasningsorlov. SF synes åbenbart, at det går for langsomt, og så har man fremsat et forslag om en meget indviklet og højst besynderlig form for børnepasningsorlov. Det skal jeg senere vende tilbage til.

Det er fuldstændig korrekt, at regeringen har givet udtryk for, at der vil komme et forslag om ændring af børnepasningsorloven, men da regeringen har et ansvar over for alle grupper i samfundet og ikke kun småbørnsfamilierne, er regeringen også nødt til at tage mange andre faktorer i betragtning.

Der er blandt andet et hensyn at tage til den samlede økonomiske situation. Det er jo ingen kunst at indføre flotte nye ordninger, hvis det er lige meget, hvad de koster, men hvis udgifterne skal holdes i ro, er der grænser for, hvad der kan lade sig gøre, og vi kan ikke bevilge hinanden orlov på det offentliges regning i al evighed.

En beregning af fleksibilitet ned til orlovsperioder af 1 uges varighed – altså langtfra så vidtgående, som SF forestiller sig – viser, at bestanden af personer på børnepasningsorlov vil stige til et sted mellem 38.000 og 44.000, og det vil altså sige, at 18.000-24.000 flere personer end i dag vil være på børnepasningsorlov, og dermed kan orlovsudgifterne forventes at stige op imod 2 mia. kr. Og jeg understreger: Det er et meget forsigtigt skøn.

Der er også, som jeg tidligere har sagt, et hensyn at tage til virksomhederne. Virksomhederne skal have rimelige betingelser at arbejde under. Det er vigtigt at kunne planlægge, og det er også vigtigt at kunne få den arbejdskraft, der er brug for. Derfor er det ikke fornuftigt at indføre ordninger, der er så fleksible, at virksomhederne aldrig ved, hvornår de ansatte møder på arbejde. Og det er nødvendigt at undgå ord-